

BESZÁMOLÓ A LETTORSZÁGI ERASMUS PROJEKT TALÁLKOZÓRÓL

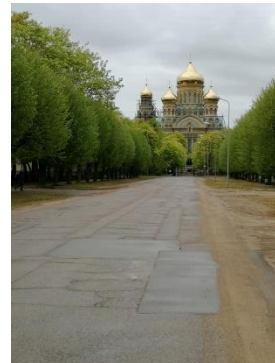
2019. május 12-én öten (3 diák és 2 tanár) nekiindultunk egy elég hosszú útnak, Lettországba Liepaja városába a *New Methodologies to avoid early school leaving* újabb állomására, aminek a fő témája a 3D nyomtatás volt. Az odafele vezető utunk elég kalandosra és hosszúra sikeredett, mert háromszor kellett átszállnunk – Velencében, Vilniusban és Rigában és egy hosszú késés miatt majdnem lekéstük a harmadik és negyedik járatunkat, de végül iszonyat nagy szerencsével elértük őket és nem sokkal éjfél után el tudtuk foglalni a szállásunkat.

A látogatás első napja az iskola igazgatójának és a projekt gazdájának megnyitó beszédével kezdődött a partneriskolánkban. Utána egy rövid kis zenei, akrobatikai műsort adtak elő nekünk, majd feszültségoldás képpen a csapatokat összekeverték és lett nyelvleckét vettünk. A programot az otthon elkészített csapat prezentációkkal folytattuk az országban és az iskolában folyó 3D nyomtatásról. A lettek nagyon jól állnak már ezen a téren, de volt olyan ország, ahol még csak most vásároltak ilyen nyomtatót, így hozzájuk képest mi jól állunk. A kávészünet után elkezdődött a látogatás érdemi része, ahol egy meghívott vendégelőadó bemutatta, hogy hol tartanak Lettorszáiban a 3D nyomtatással, milyen 3D nyomtatással készült tárgyakat használnak már, pl. az orvoslásban bokarögzítő vagy miken

kísérleteznek, pl. repülőgép tálcán, ami sokkal könnyebb, ha 3D nyomtatóval csinálják és a súly elég fontos a repülőgépeknél.

Ebéd után elindultunk a város Karosta negyedébe, ami, több, mint 25 évvel ezelőtt még tele volt szovjet katonával, mert az egykori Szovjetunió fontos északi-tengeri bázisa volt és mint ilyen a helyi lakosoknak is lezárt terület volt. A környéken még erősen érződik a szovjet hatás, az épületek rehabilitációja nemrég kezdődött még csak el. Ebben a negyedben egy idegenvezetéssel egybekötött látogatást tettünk a volt szovjet katonai börtönben, ahol úgy érezhetük, hogy visszarepültünk az időbe. A látogatás egyik érdekessége az volt, hogy az idegenvezetőnk az egyik utolsó parancsnok volt, és a másik pedig az, hogy tényleg úgy éreztük magunkat, mint egy börtönben: menetelnünk kellett, karnyújtásnyi távolságra kellett állnunk, fekvőtámaszoltunk, aki hibázott, annak hangosan meg kellett köszönnünk a fekvőtámaszt és/vagy büntetést, vagy egy négyszemélyesnek mondott zárkába először a fél majd az egész csapatot (kb. 60fő) beterelte, ami valljuk be nem volt túl kényelmes, és még sorolhatnám. (Akit érdekel az utána olvashat: <https://www.origo.hu/nagyvilag/20190526-fekvotamaszokat-nyomatott-velunk-a-parancsnok-egy-volt-szovjet-bortonben.html>) Sajnos az eső elmosta a további városnézést, így csak a buszhoz sétálva néztük meg a Szent Miklós Tengerészeti Katedrális. A napot a gyerekek közös pizzázással, a tanárok pedig egy közös vacsorával zárták.

A második napunkat a városházán kezdtük, ahol a polgármester fogadott minket, aki egy rövid prezentációban bemutatta a város történetét és fejlődését. Ezután visszamentünk az iskolába, ahol megkezdődtek a 3D-s workshopok, amik kora délutánig tartottak. A diákokat több csoportra bontották és egy lámpatestet kellett tervezniük, amit majd 3D nyomtatóval ki fognak nyomtatni. A diákoknak az Autocad és 3Dbuilder programokat kellett használniuk, áramkört kellett tervezniük, a designt meg kellett tervezniük.

A délután második felében mind a diákok, mind a tanárok a Turf-Hunt nevű program segítségével kincskeresésnek indultak. Ha egy állomást teljesítettünk, akkor kaptuk csak meg a következő látogatási programot. Ez a program hasznosnak bizonyult, mert kaptunk egy rövid leírást az adott turista látványosságról, ellenőrző kérdést is kaptunk, ami nélkül nem tudtunk továbblépni és így elég alaposan megismertük a várost.

Harmadik nap délelőtt amíg a diákok tovább folytatták a workshopot, addig a tanárokat elvitték a tengerpartra a hullámtörökhöz, ami majd két kilométernyire nyúlik be az Balti-tengerbe, majd belülről is megtekintettük az ortodox Szent Miklós Tengerészeti Katedrális, ahol sajnos nem lehetett fényképezni. Ebéd után pedig közösen meglátogattuk a Great Amber Concert Hall kulturális és művészeti központot, ahol az idegenvezetővel bejártuk a majd kp alakú, 10 emelet magas borostyán színű üveg épületet, meghallgattunk egy próbából részletet, megnéztük (és -szagláltuk) a színházterem nagyszínpadjának felvaxolását. Délután pedig egy két órás túrát tettünk a tengerparton Liepajából Verbelnieki Kempingbe, ahol piknikeltünk egyet és megnéztük a naplementét este 10 órakor.

A csütörtöki nap buszos kirándulásról szólt. Először Ventspilsbe mentünk, ahol a Livoniai lovagrend várát látogattuk meg a Venta folyó torkolatánál. A városban fontos még a hajóépítés is, illetve a szovjetek legfontosabb olajkikötője volt. Ezután megint egy kis workshop következett a ventspils-i Digitális Központban, ahol a diákok robotokat programoztak. Utána megebédeltünk az egyetem épületében, ahonnan az egész városra pazar kilátás nyílt. Ebéd után továbbfolytattuk az utunkat a csodás látványt nyújtó Venta-vízeséshez Kuldiga közelében, ami Európa legszélesebb vízesése. Este sor került a búcsúvacsorára is az iskola nagytermében, ahol a diákok bemutatták az elkészült lámpatesteket. Megvolt a szokásos tánc és sírás-rívás a búcsúzkodáskor.

Pénteken a csapat busszal nekiindult Rigának, a Baltikum legnagyobb városába. Útközben megálltunk a világhíres Lāči pékségben, ahol nemcsak hogy megmutatták nekünk a pékséget, hogyan készülnek a különböző pékipari termékek, hanem mi is csinálhattunk egy-egy kalácsot. Ezután még ugyanitt megebédeltünk, majd tovább folytattuk az utunkat Rigába, ahol már várt minket az idegenvezető, aki minden fontos látnivalót megmutatott nekünk az óvárosról, ami az Unesco világörökség része. A búcsúvacsora a Lidoban került sor, a vidámpark mellett, ahol természetesen megvolt a könnyes búcsú. Ezután mindenki elfoglalta a maga szállását.

A szombati napunk a hazautazással telt.

Összeségében egy tartalmas, színes programon vettünk részt és jó volt eljutni egy olyan országba, ami nem az első egy átlagember bakancslistáján.

Bazsóné Hablik Bernadett